

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	7
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	11
PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	15
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	16
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	19
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	21

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 48/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wierzycielem w rozumieniu przepisu art. 376 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze uprawnionym do złożenia wniosku o orzeczenie pozbawienia określonej osoby prawa prowadzenia działalności gospodarczej i pełnienia funkcji jest każdy wierzyciel dłużnika, czy tylko wierzyciel, którego wierzytelność już istniała w okresie zajmowania funkcji przez tę osobę, tj. który w czasie właściwym do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości byłby na liście wierzycieli pokrzywdzonych?”

III CZP 49/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy samoistny posiadacz nieruchomości, oddanej w czasie biegu terminu zasiedzenia w użytkowanie wieczyste, niebędący jej użytkownikiem wieczystym, może nabyć własność tej nieruchomości w drodze zasiedzenia?”

III CZP 50/16

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle art. 647¹ § 6 k.c. zawarte w umowie łączącej podwykonawcę z generalnym wykonawcą robót budowlanych za-

strzeżenie, że w przypadku niezapłacenia wynagrodzenia przez generalnego wykonawcę inwestor zapłaci podwykonawcy wynagrodzenie ograniczone do kwoty wynikającej z cen jednostkowych przewidzianych w kosztorysie ofertowym generalnego wykonawcy skutecznie limituje odpowiedzialność solidarną inwestora względem podwykonawcy robót wynikającą z art. 647¹ § 5 k.c.?”

III CZP 51/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w postępowaniu prowadzonym na skutek zawiadomienia kierownika szpitala psychiatrycznego o przyjęciu na podstawie art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie zdrowia psychicznego do tego szpitala osoby, która nie wyraziła na to zgody, sąd uprawniony jest jedynie do zbadania zaistnienia przesłanek wskazanych w powołanym w zawiadomieniu przepisie, czy też może ustalać, czy zasadnym było przyjęcie tej osoby do szpitala psychiatrycznego bez jej zgody na innej podstawie prawnej, w szczególności w oparciu o art. 24 ust. 1 tej samej ustawy?”

III CZP 52/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek banku, prowadzącego egzekucję na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, niweczy skutki przerwy biegu przedawnienia spowodowane złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji również w sytuacji, gdy bank złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego w czasie, kiedy

z powodu skutecznego dokonania cesji już mu wierzytelność nie przysługiwała?”

III CZP 53/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest skarga na przewlekłość postępowania wniesiona po uprawomocnieniu się wydanego przez Sąd Rejonowy nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, której przedmiotem jest zwłoka w nadaniu nakazowi klauzuli wykonalności?”

III CZP 54/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w związku z treścią art. 49 ust. 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376, ze zm.):

1. pismo zawierające wniosek o obniżenie wysokości opłat, o których mowa w art. 49 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376, ze zm.) podlega opłacie,

2. pismo zawierające wniosek o obniżenie wysokości opłat, o których mowa w art. 49 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376, ze zm.), którego braków nie uzupełniono w terminie lub którego nie opłacono w terminie podlega zwrotowi przez przewodniczącego, czy też odrzuceniu przez sąd;

3. sąd może z urzędu na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. obniżyć wysokość opłat, o których mowa w art. 49 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29

sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376, ze zm.)?”

III CZP 55/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy opłata egzekucyjna ustalona przez komornika sądowego na podstawie art. 49 ust. 1 u.k.s.e. winna być powiększona o należność z tytułu podatku od towarów i usług, czy też zawiera w sobie kwotę podatku VAT?”

III CZP 56/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w postępowaniu klauzulowym wszczętym po 27 listopada 2015 r. dopuszczalne jest nadanie na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. klauzuli wykonalności na rzecz posiadającego przymiot banku nabywcy wierzytelności objętej bankowym tytułem egzekucyjnym wystawionym przed 27 listopada 2015 r., któremu przed tą datą nadano uprzednio klauzulę wykonalności na rzecz wystawcy tego tytułu?”

III CZP 57/16

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy samoistny posiadacz nieruchomości oddanej w użytkowanie wieczyste osobie trzeciej może nabyć własność tej nieruchomości przez zasiedzenie?”

III CZP 58/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„W jaki sposób spółdzielnia mieszkaniowa winna dokonać rozliczenia ze swoim byłym członkiem w razie wygaśnięcia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego, wybudowanego z udziałem środków Krajowego Funduszu Mieszkaniowego (obecnie Banku Gospodarstwa Krajowego), w szczególności, czy i kiedy spółdzielnia może zorganizować przetarg na ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do tego lokalu, jak powinna być w takim przypadku wyznaczona cena wywołania i czy roszczenie byłego członka spółdzielni z tytułu wniesionego wkładu mieszkaniowego ogranicza się do kwoty uzyskanej przez spółdzielnię w drodze takiego przetargu, ewentualnie, o jakie potrącenia kwota ta może być pomniejszona?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 12/16 – z dnia 22 czerwca 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy samoistny posiadacz jest legitymowany biernie w sprawie o zapłatę wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości (art. 224 i 225 k.c.) wówczas gdy oddał nieruchomość w posiadanie zależne?”

postanowiono przekazać przedstawione zagadnienie prawne do rozstrzygnięcia powiększonemu składowi Sądu Najwyższego.

III CZP 15/16 – z dnia 22 czerwca 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu:

„1. Czy wyznaczony przez Sąd postanowieniem wydanym w trybie art. 1049 § 1 k.p.c. termin na wykonanie przez dłużnika czynności zastępowalnej rozpoczyna bieg z dniem doręczenia dłużnikowi powyższego postanowienia, czy z dniem uprawomocnienia się tego postanowienia?

2. Czy do kosztów postępowania niezbędnych do celowego dochodzenia praw (art. 98 § 1 k.p.c.) zaliczają się koszty wykonania przez wierzyciela czynności, do wykonania której został on umocowany na koszt dłużnika postanowieniem Sądu wydanym w trybie art. 1049 § 1 k.p.c., jeżeli wykonanie tej czynności przez wierzyciela nastąpiło po nadaniu przez Sąd klauzuli wykonalności powyższemu postanowieniu, lecz przed uprawomocnieniem się postanowienia Sądu wyznaczającego dłużnikowi termin na wykonanie tej czynności?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 19/16 – z dnia 22 czerwca 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Upływ oznaczonego w umowie czasu trwania poręczenia nie wyłącza obowiązku poręczyciela zaspokojenia roszczenia, którego wierzyciel dochodzi przed sądem, jeżeli powództwo zostało wytoczone przed upływem tego terminu.

III CZP 22/16 – z dnia 22 czerwca 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie:

„Czy w sprawie z wniosku Skarbu Państwa o zasiedzenie nieruchomości można stwierdzić nabycie jej własności przez przemilczenie?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 23/16 – z dnia 22 czerwca 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy jeżeli w umowie poręczenia nie została wyłączona odpowiedzialność poręczyciela z tytułu odsetek kapitałowych od należności głównej, przy ograniczeniu treści umowy do zapisu obejmującego udzielenie poręczenia co do należności głównej obciążającej dłużnika, zakres odpowiedzialności poręczyciela wobec wierzyciela wynikający z art. 879 k.c. obejmuje tylko należność główną, czy także odsetki kapitałowe za okres przyszły?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 28/16 – z dnia 22 czerwca 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Nabycie przez Skarb Państwa na podstawie art. 34 ust. 1 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. Nr 13, poz. 87 ze zm.) nieruchomości stanowiącej w dniu 1 września 1939 r. własność gminy żydowskiej nie wyłącza możliwości uznania tej nieruchomości za przejętą przez Państwo w rozumieniu art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 1997 r. o stosunku Państwa do gmin wyznaniowych żydowskich w Rzeczypospolitej Polskiej (jedn. tekst: Dz. U. z 2014 r., poz. 1798).

III CZP 10/16 – z dnia 29 czerwca 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy w sprawie o sprostowanie publikacji prasowej, wniesionej na podstawie art. 31a ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe, zdolność sądową strony pozwanej należy łączyć z podmiotowością redaktora naczelnego w stosunkach regulowanych prawem prasowym czy też z podmiotowością osoby fizycznej powołanej na stanowisko redaktora naczelnego?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 24/16 – z dnia 29 czerwca 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Zarządca cmentarza nie może na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (jedn. tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 2126) domagać się skutecznie wydania przez sąd zezwolenia na ekshumację zwłok lub szczątków ludzkich.

III CZP 25/16 – z dnia 29 czerwca 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Powództwo o przywrócenie posiadania rzeczy nie może być skutecznie dochodzone przeciwko osobie, która naruszyła posiadanie rzeczy, jeżeli w toku sprawy przeniosła posiadanie tej rzeczy na inną osobę.

III CZP 26/16 – z dnia 29 czerwca 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu

Kosztami przejazdu do sądu pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym – jeżeli ich poniesienie było niezbędne i celowe w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c. – są koszty rzeczywiście poniesione.

III CZP 29/16 – z dnia 29 czerwca 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Radomiu

Nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.).

III CZP 31/16 – z dnia 29 czerwca 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Radomiu

Sąd nie jest związany żądaniem wnioskodawcy ustanowienia służebności drogi koniecznej na nieruchomości oddanej w użytkowanie wieczyste, jeżeli uczestnik postępowania wniósł o ustanowienie tej służebności na prawie użytkowania wieczystego.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

II CSK 282/15 – wyrok z dnia 18 lutego 2016 r.

Sąd może zawiesić postępowanie w sprawie o udzielenie ochrony prawa z rejestracji wzoru przemysłowego do czasu zakończenia toczącego się przed Urzędem Patentowym postępowania o unieważnienie tego prawa tylko wtedy, gdy przemawiają za tym względy celowości (art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c.).

I CSK 824/14 – wyrok z dnia 24 lutego 2016 r.

Zastrzeżenie w umowie ramowej, poprzedzającej zawarcie umowy sprzedaży, dodatkowej opłaty w postaci premii należnej kupującemu od sprzedawcy, która nie stanowi elementu ceny lub marży handlowej ani zapłaty za określone towarzyszące umowie sprzedaży świadczenie niepieniężne kupującego wobec sprzedawcy, lecz jest z góry określoną przez kupującego należnością od sprzedawcy, liczoną od ogólnej kwoty obrotów rocznych stron, może być uznane za czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu art. 15 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (jedn. tekst: Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.).

V CSK 406/15 – wyrok z dnia 2 marca 2016 r.

Złożenie przez osoby fizyczne podpisów na wekslu przy pieczęci firmowej osoby prawnej stanowi dostateczny przejaw działania tych osób w imieniu zastępowanej osoby prawnej.

III CSK 167/15 – wyrok z dnia 10 marca 2016 r.

Jeżeli przedmiotem zastawu rejestrowego są prawa inkorporowane w akcjach, umowa zastawnicza powinna określać wartość tych praw.

II CZ 3/16 – postanowienie z dnia 17 marca 2016 r.

Organizacja pozarządowa wytaczająca powództwo na rzecz osoby fizycznej lub biorąca udział w postępowaniu wszczętym dla ochrony praw obywateli (art. 8 i 61 k.p.c.) nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych (art. 96 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, jedn. tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 623, w związku z art. 62 k.p.c.).

II CSK 284/15 – wyrok z dnia 17 marca 2016 r.

Wadliwa obsługa przez pracowników banku rachunku powierniczego łączącego bank z deweloperem (art. 59 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, jedn. tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 128 ze zm.) może stanowić czyn niedozwolony, uzasadniający odpowiedzialność banku wobec kontrahentów dewelopera na podstawie art. 430 k.p.c.

V CSK 377/15 – wyrok z dnia 17 marca 2016 r.

Jeżeli Trybunał Konstytucyjny stwierdził niezgodność określonego przepisu ustawy z Konstytucją, to sąd może odmówić zastosowania w rozpoznawanej sprawie identycznie brzmiącego przepisu tej ustawy.

V CSK 379/15 – wyrok z dnia 17 marca 2016 r.

Jeżeli strony nie postanowiły inaczej, przelew wierzytelności przyszłej jest czynnością o skutku zobowiązująco-rozporządzającym, z tym że skutek rozporządzający następuje dopiero w chwili oznaczenia wierzytelności (art. 509 k.c.).

IV CZ 9/16 – postanowienie z dnia 6 kwietnia 2016 r.

1. Zmiana w organizacji sądów polegająca na przywróceniu wydziałowi zamiejscowemu sądu statusu sądu, który wcześniej został przekształcony w ten wydział, nie stanowi zmiany właściwości miejscowej i nie narusza zasady *perpetuatio fori* (art. 15 § 1 k.p.c.).

2. W razie uchylenia wyroku przez sąd drugiej instancji i przekazania sprawy sądowi właściwemu, zażalenie do Sądu Najwyższego dotyczące wyłącznie orzeczenia o przekazaniu sprawy sądowi właściwemu jest niedopuszczalne.

II CSK 465/15 – postanowienie z dnia 7 kwietnia 2016 r.

1. Umowa zawarta na podstawie art. 23 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U.UE.L.2001.12.1 z dnia 16 stycznia 2001 r.), przewidująca właściwość konkretnego sądu w określonej miejscowości państwa członkowskiego, określa zarówno jurysdykcję krajową tego państwa, jak i właściwość miejscową wskazanego sądu.

2. Umowa jurysdykcyjna dotycząca sporów wynikających z określonego stosunku umownego – jeżeli strony nie umówiły się inaczej – obejmuje nie tylko roszczenia wynikające z tego stosunku, ale także konkurujące z nimi roszczenia z tytułu czynu niedozwolono-

nego, jeżeli pomiędzy nimi istnieje ścisły związek.

II CSK 556/15 – wyrok z dnia 27 kwietnia 2016 r.

Rozstrzygnięcie przez sąd drugiej instancji o roszczeniu powoda na podstawie prawnej innej niż przyjęta przez sąd pierwszej instancji, wskazywanej przez pozwanego w toku postępowania, nie prowadzi do pozbawienia pozwanego możliwości obrony jego praw (art. 379 pkt 5 w związku z art. 391 § 1 k.p.c.).

V CSK 524/15 – wyrok z dnia 28 kwietnia 2016 r.

Przepis art. 546 § 1 k.s.h. nie stanowi podstawy odpowiedzialności spółki dzielonej za jej zobowiązania, jeżeli w planie podziału zostały one przypisane spółce przejmującej.

IV CSK 529/15 – postanowienie z dnia 12 maja 2016 r.

W sprawie o stwierdzenie ważności uchwały kościoła lub związku wyznaniowego dotyczącej obsady funkcji w tym kościele lub związku droga sądowa jest niedopuszczalna.

PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 5/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przedmiotem ochrony w przypadku przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. jest wyłącznie dobro prawne ogólnej natury (wiarygodności dokumentów), czy też chroni ono także dobro indywidualne?”

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

SDI 66/15 – postanowienie z dnia 4 marca 2016 r.

Unormowanie art. 46 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze, Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, ze zm., stanowiące, że czas pracy prokuratora określony jest wymiarem jego zadań, uzasadnia wnioski, iż przełożony prokuratora nie ma uprawnienia do wydania podległemu prokuratorowi polecenia określonego w art. 8 ust. 2 tej ustawy, zredukowanego wyłącznie do postawienia mu wymogu wykonywania pracy w wyznaczonych dla jednostki prokuratury godzinach urzędowania oraz w jej siedzibie; wydanie takiego polecenia jest możliwe tylko w wypadku jego powiązania z określeniem zadania nałożonego na prokuratora do wykonania w tym czasie.

IV KK 380/15 – postanowienie z dnia 17 marca 2016 r.

Wymagane do przypisania sprawcy przestępstwa określonego w art. 200a § 2 k.k. wypełnienie jego zachowaniem znamienia zmierzania do realizacji propozycji seksualnej, o jakiej mowa w tym przepisie, ma miejsce także wtedy, gdy składający taką propozycję, po jej złożeniu małoletniemu poniżej lat 15, nakłania go następnie, w tym przez ponaglanie, do reakcji na nią, bez względu na to, czy nakłanianie to okaże się skuteczne ani czy nakłaniany w ogóle zareaguje w jakikolwiek sposób na takie nakłanianie.

I KZP 22/15 – postanowienie z dnia 30 marca 2016 r.

Do postępowania sądowego, wszczętego przez wniesienie do sądu okręgowego odwołania określonego w art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1995 r. – Prawo łowieckie, Dz. U. z 2015 r. poz. 2168 ze zm., w sprawach utraty, na podstawie uchwały właściwego organu koła lub Związku, członkostwa w kole łowieckim, nabycia lub utraty członkostwa w Polskim Związku Łowieckim, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm., natomiast do postępowania sądowego, wszczętego przez wniesienie odwołania od orzeczenia albo postanowienia kończącego postępowanie dyscyplinarne, stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, Dz. U. Nr 89, poz. 555, ze zm.

II KK 361/15 – postanowienie z dnia 31 marca 2016 r.

Artykuł 37a k.k. uprawnia sąd do orzeczenia samoistnej grzywny za każde przestępstwo zagrożone tylko karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat; w razie skorzystania z rozwiązania przewidzianego w tym przepisie wymagane jest – na podstawie art. 413 § 1 pkt 6 k.p.k. – powołanie go w podstawie wymiaru kary; zaniedbanie tej powinności z reguły nie sposób ocenić w perspektywie rażącego i mogącego mieć istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia prawa.

V KK 391/15 – postanowienie z dnia 14 kwietnia 2016 r.

Nawet wówczas, gdy podnosi się zarzut naruszenia zasad rzetelnego procesu, to niezbędne jest, wobec wymogów określonych w art. 523 § 1 k.p.k. wykazanie, że naruszenie to mogło mieć wpływ na wydany w sprawie wyrok sądu odwoławczego.

I KZP 1/16 – postanowienie z dnia 28 kwietnia 2016 r.

Przepis art. 4 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych, Dz. U. z 2015 r., poz. 1201, dotyczy wyłącznie podmiotów, które prowadziły taką działalność zgodnie z ustawą o grach hazardowych w brzmieniu sprzed dnia 3 września 2015 r. (na podstawie koncesji albo zezwolenia).

I KZP 3/16 – postanowienie z dnia 28 kwietnia 2016 r.

Wyplata środków pieniężnych osobie nieuprawnionej, niekorzystna dla banku, może być uznana *in concreto* za rozporządzenie niekorzystne, w rozumieniu art. 286 § 1 k.k., także dla posiadacza rachunku. Jego dobro prawne, mające źródło w umowie rachunku bankowego, zostaje bezpośrednio naruszone wtedy, gdy uprawnienie do uzyskania zwrotu zdeponowanych środków pieniężnych na każde żądanie nie zostanie zrealizowane przed skorygowaniem przez bank stanu konta. Do tego czasu posiadacz rachunku nie dysponuje środkami, które wypłacono osobie nieuprawnionej, co może pociągnąć określone ujemne następstwa w jego majątku, także w zakresie *lucrum cessans*. Nie ma więc podstaw, by *a limine* odmówić posiadaczowi rachunku statusu pokrzywdzonego w rozumieniu art. 49 § 1 k.p.k., a w konsekwencji legitymacji do wniesienia aktu oskarżenia w trybie art. 55 § 1 k.p.k. wtedy, gdy osoba nieuprawniona, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do wypłaty środków pieniężnych z jego konta przez wprowadzenie w błąd przedstawiciela banku.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III SPZP 1/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest skarga na przewlekłość postępowania wniesiona po uprawomocnieniu się wydanego przez Sąd Rejonowy nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, której przedmiotem jest zwłoka w nadaniu nakazowi klauzuli wykonalności?”

III UZP 10/16

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zgodnie z art. 35 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (jednolity tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 965 ze zm.) składki na Fundusz Emerytur Pomostowych opłaca się za pracownika wykonującego pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze zatrudnionego w niepełnym wymiarze czasu pracy?”

III UZP 11/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gorzowie Wielkopolskim przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy istnieje substrat zaskarżenia orzeczenia w sprawie o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy, w której sąd

pierwszej instancji wydając wyrok zasądził tylko część roszczenia o jednorazowe odszkodowanie i nie oddalił odwołania w pozostałej części, a ubezpieczony w apelacji domagał się wyższego jednorazowego odszkodowania (art. 367 § 1 k.p.c.)?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III SZP 1/16 – z dnia 9 czerwca 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2005 r. Nr 62, poz. 552 ze zm.), jest zobowiązane do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w odnawialnych źródłach energii przyłączonych do sieci przesyłowej w miejscu znajdującym się na obszarze, na którym przedsiębiorstwo to wykonuje zadania sprzedawcy z urzędu (art. 10 ustawy z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r. Nr 21, poz. 104) w związku z art. 9a ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (jednolity tekst: Dz. U. z 2012 r., poz. 1059 ze zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw).

III UZP 4/16 – z dnia 9 czerwca 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie:

„Czy ostateczny wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, w którym stwierdzono naruszenie prawa strony przewidzianego w Art.1 Protokołu Nr 1 do Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, sporządzonej dnia 4 listopada 1950 r. w Rzymie (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.) stanowi podstawę do ponownego ustalenia prawa do świadczenia – w trybie

art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III UZP 8/16 – z dnia 9 czerwca 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Dopuszczalne jest ustalenie w decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych podlegania ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu osoby wykonującej pracę na podstawie umowy zlecenia w sytuacji, gdy należności z tytułu składek na te ubezpieczenia uległy przedawnieniu przed wydaniem decyzji.

III UZP 6/16 – z dnia 16 czerwca 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

Spółka kapitałowa wchodząca w skład „holdingowej struktury organizacyjnej spółek handlowych”, a nie ta struktura (holding, grupa kapitałowa) jest pracodawcą, o którym mowa w art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 121 ze zm.).

III UZP 7/16 – z dnia 16 czerwca 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gorzowie Wielkopolskim:

„Czy potrącenie na podstawie art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa Dz. U. z 2014 r., poz. 159 ze zm. ma moc wsteczną (z chwilą nieustalenia prawa do świadcze-

nia w terminie 30 dni od daty złożenia dokumentów niezbędnych do ustalenia uprawnień do zasiłku)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.